

45. Тогазь ще отговори и ще имъ рече : Истинж ви казувамъ, колкото че не сте сторили *това* на одного отъ тѣзи най малкы-тѣ, нито на мене сте *го* сторили.

46. И ще отиджтъ тѣ въ вѣчнж мжжж ; а праведни-тѣ въ животъ вѣчный.

ГЛАВА 26.

1. И когато свърши Исусъ всички тѣзи думы, рече на ученицы-тѣ си :

2. Знаете че слѣдъ два дни ще бжде Пасха, и Сынъ чловѣчскый ще бжде прѣдаденъ на распятіе.

3. Тогази ся събрахж първосвященници-тѣ и книжници-тѣ и старѣйшины-тѣ отъ народа въ дворъ-тѣ на първосвященника, кой-то ся казуваше Каіафа,

4. И наговорихж ся да уловѣжтъ Исуса съ измамж, и да *го* убіѣжтъ.

5. Но думахж : Да не е въ празникъ-тѣ, за да не стане мѣла между народъ-тѣ.

6. А Исусъ като бѣше въ Виваніѣж, въ домъ-тѣ на Симона прокаженнаго,

7. Пристѣпи при него жена, която имаше *въ сждѣ* алавастрень много скѣпо миро, и възливаше *го* на главж-тѣ му като бѣ сѣднѣлъ на трапезж-тѣж.

8. А ученици-тѣ му, като видѣхж *това*, възнегодовахж и думахж : За какво тая пагуба ?

9. Защото това миро можаше да ся продаде на голѣмж цѣнж, и да ся раздаде на сиромасы-тѣ.

10. Но Исусъ позна *това* и рече имъ : Защо досаждате на женж-тѣж ? защото добрж работж стори на мене.

11. Защото сиромасы-тѣ всякога имате съсь себе си, а мене всякога нѣмате.

12. Защото тя като възлія това миро на тѣло-то ми, стори *го* за погребеніе-то ми.